

UNIA EUROPEJSKA

PARLAMENT EUROPEJSKI

RADA

**Strasburg, 14 grudnia 2022 r.
(OR. en)**

**2022/0021(COD)
LEX 2209**

**PE-CONS 58/1/22
REV 1**

**COMPET 801
MI 750
IND 414
RECH 548
ENT 143
MAP 34
TELECOM 411
CODEC 1544**

**ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
W SPRAWIE ZMIANY ROZPORZĄDZENIA (UE) NR 1025/2012
W ODNIESIENIU DO DECYZJI EUROPEJSKICH ORGANIZACJI NORMALIZACYJNYCH
DOTYCZĄCYCH NORM EUROPEJSKICH
I EUROPEJSKICH DOKUMENTÓW NORMALIZACYJNYCH**

ROZPORZĄDZENIE
PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2022/...

z dnia 14 grudnia 2022 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 1025/2012
w odniesieniu do decyzji europejskich organizacji normalizacyjnych
dotyczących norm europejskich
i europejskich dokumentów normalizacyjnych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą²,

¹ Dz.U. C 323 z 26.8.2022, s. 43.

² Stanowisko Parlamentu Europejskiego z 22 listopada 2022 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z 8 grudnia 2022 r.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012¹ ustanowiono przepisy dotyczące opracowywania norm europejskich i europejskich dokumentów normalizacyjnych dotyczących produktów i usług, na potrzeby wsparcia prawodawstwa i polityk Unii.
- (2) Zgodnie z art. 10 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012 Komisja może zwrócić się do jednej lub większej liczby europejskich organizacji normalizacyjnych o przygotowanie normy europejskiej lub europejskiego dokumentu normalizacyjnego.
- (3) Normy europejskie i europejskie dokumenty normalizacyjne odgrywają ważną rolę na rynku wewnętrznym oraz w zakresie ochrony konsumentów. Normy nie tylko determinują techniczne aspekty produktów i usług lecz mają także duże znaczenie dla pracowników, konsumentów i środowiska. Na przykład normy zharmonizowane mogą służyć za podstawę domniemania zgodności produktów, które mają zostać udostępnione na rynku, z zasadniczymi wymaganiami określonymi dla tych produktów w odpowiednim unijnym prawodawstwie harmonizacyjnym, a jednocześnie zapewniać jakość i bezpieczeństwo produktów i usług dla konsumentów oraz ochronę środowiska.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie normalizacji europejskiej, zmieniające dyrektywy Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/23/WE i 2009/105/WE oraz uchylające decyzję Rady 87/95/EWG i decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1673/2006/WE (Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 12).

- (4) W przeszłości nastąpiły zmiany praktyk w europejskich organizacjach normalizacyjnych w zakresie zarządzania wewnętrznego i procedur decyzyjnych. W następstwie tych zmian europejskie organizacje normalizacyjne zacieśniły współpracę z międzynarodowymi i europejskimi zainteresowanymi stronami. Taka współpraca jest pożądana, gdyż pomaga zapewnić przejrzysty, otwarty, bezstronny i oparty na konsensusie proces normalizacji. Jeżeli jednak europejskie organizacje normalizacyjne realizują wnioski normalizacyjne, by wesprzeć prawodawstwo i polityki Unii, ich wewnętrzne decyzje muszą uwzględniać interesy, cele polityki i wartości Unii, a także ogólnie interes publiczny.
- (5) Zgodnie z art. 5 i 6 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012 zasadnicze znaczenie mają i co za tym idzie, muszą być zapewnione rzetelne procedury i wyważona reprezentacja interesów odpowiednich zainteresowanych stron, w tym reprezentujących interesy m.in. MŚP oraz interesy środowiskowe, społeczne i konsumenckie. Europejskie organizacje normalizacyjne powinny brać pod uwagę opinie i wkład wszystkich odpowiednich zainteresowanych stron. Ponadto podejmując decyzje dotyczące norm europejskich i europejskich dokumentów normalizacyjnych, o które zwrócono się na podstawie art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012, należy uwzględniać opinie wyrażone w czasie konsultacji krajowych prowadzonych przez krajowe jednostki normalizacyjne.

- (6) Krajowe jednostki normalizacyjne odgrywają zasadniczą rolę w systemie normalizacji, zarówno na poziomie Unii, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1025/2012, jak i na szczeblu państw członkowskich. Krajowe jednostki normalizacyjne są zatem najlepiej przygotowane do zapewnienia należytego uwzględnienia interesów, celów polityki i wartości Unii, a także ogólnie interesu publicznego w europejskich organizacjach normalizacyjnych. Trzeba zatem rozszerzyć ich rolę w organach decyzyjnych europejskich organizacji normalizacyjnych przy podejmowaniu przez te organy decyzji dotyczących norm europejskich i europejskich dokumentów normalizacyjnych, o których opracowanie Komisja zwróciła się na podstawie art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012, nie naruszając przy tym ważnej roli szerszego zaplecza zainteresowanych stron w opracowywaniu skutecznych norm zgodnych z interesem publicznym i odpowiadających potrzebom rynku.

- (7) W organach decyzyjnych europejskich organizacji normalizacyjnych mogą uczestniczyć nie tylko krajowe jednostki normalizacyjne, lecz również, m.in., krajowe organizacje normalizacyjne państw przystępujących, państw kandydujących i innych państw, które formalnie zostały członkami tych europejskich organizacji normalizacyjnych i zawarły z Unią umowę w celu zapewnienia harmonizacji przepisów. Aby uniknąć wykluczenia tych organizacji z udziału w pracach organów decyzyjnych, należy jedynie wprowadzić przepis przewidujący, że decyzje tych organów dotyczące norm europejskich i europejskich dokumentów normalizacyjnych, o których opracowanie zwrócono się na podstawie art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012, podejmują wyłącznie przedstawiciele krajowych jednostek normalizacyjnych, nie wprowadzając przy tym żadnych innych wymogów dotyczących pracy organów decyzyjnych europejskich organizacji normalizacyjnych. Udział krajowych organizacji normalizacyjnych państw trzecich w pracach europejskich organizacji normalizacyjnych nie powinien uniemożliwiać przyjęcia decyzji dotyczącej norm europejskich i europejskich dokumentów normalizacyjnych, o które zwróciła się Komisja, jeżeli taką decyzję popierają tylko krajowe organy normalizacyjne państw członkowskich i państw EOG.

- (8) Aby zapewnić skuteczność wymogu podejmowania decyzji organów decyzyjnych europejskich organizacji normalizacyjnych dotyczących norm europejskich i europejskich dokumentów normalizacyjnych, o których opracowanie zwróciła się Komisja na podstawie art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012, wyłącznie przez przedstawicieli krajowych jednostek normalizacyjnych, należy wprowadzić przepis przewidujący, że Komisja powinna zwracać się z takim wnioskiem o opracowanie wyłącznie do europejskiej organizacji normalizacyjnej spełniającej ten wymóg.
- (9) Procedury normalizacyjne wiążą się z podejmowaniem decyzji wymagających specjalnych obszarów działań, które należy uznać za odrębne tematy prac. Takie tematy prac inicjuje się, by opracować nową normę europejską lub nowy europejski dokument normalizacyjny albo by znowelizować, połączyć, zmienić lub skorygować normy lub dokumenty istniejące.
- (10) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 1025/2012.
- (11) Aby umożliwić europejskim organizacjom normalizacyjnym dostosowanie, w razie potrzeby, ich regulaminów wewnętrznych do wymogów niniejszego rozporządzenia, należy odroczyć jego stosowanie,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 10 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012 wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja, w granicach kompetencji określonych w Traktatach, może zwrócić się do co najmniej jednej europejskiej organizacji normalizacyjnej z wnioskiem o przygotowanie w ustalonym terminie normy europejskiej lub europejskiego dokumentu normalizacyjnego, pod warunkiem że dana europejska organizacja normalizacyjna spełnia wymagania określone w ust. 2a. Normy europejskie oraz europejskie dokumenty normalizacyjne muszą wynikać z uwarunkowań rynkowych, uwzględniać interes publiczny, a także cele polityczne wyraźnie określone we wniosku Komisji, i opierać się na konsensusie. Komisja określa wymagania dotyczące treści, jakie musi spełniać dokument stanowiący przedmiot wniosku, oraz termin jego przyjęcia.”;

2) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Bez uszczerbku dla innych opinii doradczych, każda europejska organizacja normalizacyjna zapewnia podejmowanie następujących decyzji dotyczących norm europejskich i europejskich dokumentów normalizacyjnych, o których mowa w ust. 1, wyłącznie przez przedstawicieli krajowych jednostek normalizacyjnych we właściwym organie decyzyjnym tej organizacji:

- a) decyzje o akceptacji i odrzuceniu wniosków o normalizację;
- b) decyzje o akceptacji nowych tematów prac, niezbędnych do realizacji wniosku o normalizację; oraz
- c) decyzje o akceptacji, nowelizacji i wycofaniu norm europejskich lub europejskich dokumentów normalizacyjnych.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia ... [6 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca

W imieniu Rady
Przewodniczący / Przewodnicząca